

**АДРИАН ЛАЗАРОВСКИ**  
**КОЛИЗИЯ**  
**ИЛИ ИСТОРИЯТА НА КОЛЮ И**  
**КОЛИЙН**

[chitanka.info](http://chitanka.info)

Когато наближи КОЛеда, КОЛективът на КОЛхоза от село КОЛодрум (известно както с невероятния дух на КОЛективизъм, царящ между жителите му, така и с успешно приватизирания завод за КОЛчета, КОЛела и КОЛофон<sup>[1]</sup>) калеса КОЛегата КОЛю за КОЛедар. КОЛю бе едър като КОЛиба и умен като КОЛоездач, имаше глава като КОЛба и ръце като КОЛони, а яката на ризата му беше винаги КОЛосана, ето защо, щом го зърна да лочи жадно КОЛастрата<sup>[2]</sup> направо от халбата, КОЛежката КОЛийн веднага КОЛеничи пред него:

— КОЛко искам да ми станеш КОЛонизатор!?! — прошепна тя и получи КОЛики от вълнение (вероятно трите килограма КОЛендро<sup>[3]</sup>, които бе изяла за закуска, си казваха своето).

КОЛю се ухили, оправи мустаците си, пооредели от болезнената КОЛа-маска, която фризьорът КОЛев му бе направил сутринта, и я сложи на КОЛяното си. Падаше си по нея още от КОЛоквиума по КОЛоритна КОЛебливост на КОЛбасите — ето защо не можеше да повярва на случилото се и го мислеше за КОЛективна халюцинация, породена от вибрациите на локаторния КОЛектор, бучащ точно зад гърба им. Накрая събра сили, преглътна мазната хрчка, насъбрала се в гърлото му, и нежно каза:

— КОЛко си хубава — досущ като КОЛибри, заКОЛено на прашен КОЛовоз!

Тя КОЛабира от вълнение, а КОЛю извади от потната си наКОЛенка малко КОЛетче и ѝ го подаде. КОЛхозниците, минаващи покрай тях, се спряха и се загледаха втръчено в КОЛетчето, съвсем забравяйки за КОЛорадските бръмбари и най-модерния инсектицид за борба с тях, произведен на КОЛоидна<sup>[4]</sup> основа. Надали КОЛумб е гледал с такова възхищение Америка, както КОЛю съзерцаваше в този миг КОЛийн. С треперещи от кока-КОЛата (която бе изпила в бар „КОЛеандро“) пръсти тя го взе, отвори го и ахна! Вътре имаше чисто ново КОЛие и КОЛан от кожата на младо КОЛи, както и стихосбирка на КОЛридж с автограф от самия Хелмут КОЛ!

— Хайде да ходим да караме КОЛело, да се тъпчем с КОЛбаси и да си купим лека КОЛа... — изчурулика тя, гърчейки се от болки (хроничният ѝ КОЛит КОЛосално се бе обострил).

— Окей — промълви КОЛю с дрезгавия глас на току-що заклан КОЛонизатор в бебешка КОЛичка — толкова силна бе страстта му, че членът му се бе превърнал в миниатюрно подобие на Родоския

КОЛос<sup>[5]</sup> — и прегърна КОЛийн с думите — Искам да се кача върху теб, КОЛеснице моя!

Но КОЛко жалко свърши всичко!!! На следващия ден налокала се банда КОЛоездачи (събрани от КОЛ и въже), ядосани от провалената сделка със завода за КОЛОфон (заводът нагло ги бе пренебрегнал заради едно предприятие за локум, а те до един бяха виртуозни цигулари, ето защо без КОЛОфон можеха да издържат толкова, КОЛкото и един клен без клон), КОЛективно нападнаха и изнасиха КОЛю и КОЛийн. Нищо неподозиращи, те се разхождаха из мръсния парк, осеян с локомотивни чаркове и кални локви, сплели ръце и подритвайки радиоактивни боклуци (останали в огромно КОЛичество от затворената електроцентрала в съседство). Тъкмо обмисляха КОЛедната украса на АЕЦ-а и си изпълняваха КОЛоратури<sup>[6]</sup> един на друг, когато цяло ято КОЛорадски бръмбари излетяха мигом с пърхане от гъсталака пред тях, КОЛегите им закрепяха с неистови фалцети: „КОЛаборационисти!<sup>[7]</sup> КОЛаборационисти!“, а КОЛежките им разголиха КОЛенете си, наостриха клюнове и се приготвиха за бой. Напразно! КОЛю и КОЛийн бяха паднали в клопката и дори храбрият портиер НиКОЛа, който загърмя напосоки с КОЛта си, при което застреля бременната чистачка НиКОЛина и секретаря на КОЛхоза КОЛлалов, не беше в състояние да ги спаси! КОЛоездачите безпрепятствено отвлякоха КОЛю и КОЛийн и след като ги изнасиха, ги набиха ритуално на КОЛ (бяха прочели за това в един разказ, публикуван в годишника на КОЛежа). ЗаКОЛиха ги, разчлениха труповете и разхвърляха парчетата (това пък го бяха гледали в един КОЛумбийски научно-фантастичен филм на панорамата на индийското кино) из изоставената КОЛибя, построена в неоКОЛониален стил на брега на клокочещата река КОЛорадо. После поговориха малко за реставрацията на КОЛизея и трудната професия на КОЛарите, разгледаха невероятната КОЛекция от КОЛби, епруветки и дамаджани на КОЛю (там имаше екземпляри даже от КОЛима), пуснаха си една лигава песен на Фил КОЛинс (в която се пееше за някакъв младеж на име РазКОЛников, който заклал някаква баба) и накрая, приятно уморени, легнаха да спят, учтиво пожелавайки си „Весела КОЛеда!“.

---

[1] Полупрозрачно жълто вещество, с което се натриват лъкове на струнни инструменти. — Бел.авт. ↑

[2] Гъста жълтеникава течност, отделяна от млечните жлези на жената в първите дни след раждането. — Бел.авт. ↑

[3] Тревисто полско растение с неприятна миризма. — Бел.авт. ↑

[4] Високодисперсна система от дребни частици в единна среда, които не се утаяват бързо и не се пропускат от животинските и растителните ципи. — Бел.авт. ↑

[5] Едно от седемте чудеса на света. — Бел.авт. ↑

[6] Звукова украса, извивка на вокална партия или песен. — Бел.авт. ↑

[7] Помощник и сътрудник на окупторите на родината; изменник. — Бел.авт. ↑

# ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

**МОЯТА БИБЛИОТЕКА**



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.